

ønsker også dér en ganske snæver udsvingsramme.

Valutakursusikkerhed er en hæmsko for en økonomisk udvikling, for økonomisk stabilitet og på lang sigt fuldstændig ødelæggende for strukturerne i samfundet. Vi behøver kun at tænke tilbage på Danmark i 1970'erne. Danmark ville have været godt tjent med i 1970'erne at have været medlem af det samarbejde, må man sige. Men de ønsker, der ligger til grund for et snævert valutasamarbejde, bygger jo også på erfaringerne længere tilbage, f.eks. i 1930'erne, hvor man ville have været godt tjent med at have haft nogle af de instrumenter, som man i dag har til at styre udviklingen.

Det er svært at forstå skrækken for en fast valutakurspolitik. Der er jo andre instrumenter end rentestigninger og devalueringer til at regulere udviklingen i nationerne med, og dem må vi selvfølgelig så blive bedre til at bruge. Man må nok sige, at det var sådan en slags dovenskab, at man forfaldt til den slags i 1970'erne.

Som før sagt ville Danmark have været godt tjent med at have været med i samarbejdet i 1970'erne; så ville vi have været nogle renteudgifter på finansloven kvit i de her år, tror jeg.

Skrækken for ens skatter, moms osv. kan jeg heller ikke helt forstå. Jeg ønsker selvfølgelig ikke, at vi skal være tvungne til at tilpasse os, men netop derfor har vi jo også taget vores forbehold. Det kan da godt ske, at det er praktisk og fornuftigt og nødvendigt, hvis man vil føre én slags politik, at vi tilpasser os på nogle områder, men hvis vi synes, det bliver for meget, og det medfører nogle skævheder i samfundet, har vi jo netop vores forbehold og er i stand til at stå af igen.

Der er meget at være bange for, og det skal man da også være. Man skal se de risici, der er. Men man skal også være realistisk. Danmark er ikke en i rummet frit svævende og uafhængig klode. Vi er på godt og ondt afhængige af omverdenen.

Vi håber, at regeringen vil leve op til den ambitiøse økonomiske politik, som man taler om, for en af priserne for at stå frit er, at vi er mere fornuftige og dygtigere end de andre.

Udmeldingerne om Euro-X-samarbejdet er altså tilfredsstillende i den henseende, at man bekræfter, at de fælles beslutninger stadig ligger andre steder, men man skal jo nok være en lille smule blåøjet, hvis man tror, at der alligevel ikke vil være et uformelt samarbejde, måske

nogle uformelle og uforpligtende samtaler, mellem Euro-X-deltagerne, som vil få indflydelse også på vores forhold. Men det er altså en af de priser, vi må betale for at have frihed på andre områder.

Vi stemmer imod hr. Keld Albrechtsens forslag til vedtagelse.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil indlede med at sige, at jeg synes, det er dejligt, at der er så bred politisk enighed om det, man kunne sige er definitionen på en sund økonomisk politik, nemlig lav inflation, lav rente, overskud, så vi kan få gælden bragt ned, og stabil valuta. Jeg synes, det er fantastisk godt, at så mange partier kan dele den type målsætninger.

Så er jeg helt bevidst om, at der er stor forskel på, hvad partierne mener er de rigtige midler, for at vi kan leve op til den målsætning.

Danmark skal ikke være med i ØMU'en. Det kræver en folkeafstemning, hvis den beslutning skal ændres, og jeg vil gerne benytte lejligheden her til at understrege, at regeringen ingen planer har om at iværksætte en sådan kampagne eller en ny folkeafstemning for at ændre vores forbehold.

Tværtimod har vi gjort os meget umage med at fastholde vores fire danske forbehold uændret i forhold til Amsterdamtraktaten. Derfor vil jeg godt understrege, at de, der nu har fulgt denne debat, må have noteret sig, at det er de partier i Folketinget – eller i hvert fald de fleste af dem – som går ud og anbefaler et nej til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, der postulerer, at et nej vil ændre noget som helst i forhold til Danmarks forbehold over for ØMU'en eller ØMU'en som sådan. Dette passer ikke. Der er ingen sammenhæng imellem Amsterdamtraktaten, folkeafstemningen vedrørende Amsterdamtraktaten og så ØMU'en – endsige det danske forbehold med hensyn til ØMU'en.

Det er i virkeligheden meget, meget grov demagogi at tale imod bedre vidende, når f.eks. hr. Keld Albrechtsen står her indtil flere gange på Folketingets talerstol og påstår, at der er en sammenhæng imellem et ja eller nej til Amsterdamtraktaten og ØMU'en. Der er intet! Og jeg må bedrøve nejtilhængerne med, at et nej til Amsterdamtraktaten intet ændrer ved ØMU'en eller Danmarks forhold hertil.

Så skal jeg svare på et par spørgsmål og kommentere et par synspunkter. Hvilken hånd-